

ата да мислатъ: Мажарите, Сърбите, Хорватите, а и всобито Гърците начали са съ война на Болгаріята да претатъ. При тѣй и съ глѣдъ голѣмъ была Болгаріята изнорѣнна: за тѣй Болгарите както Гърците тѣй и другите Нарѣды трѣбвало да са боѣтъ. Пѣ гаръ со своите велмѣжи разсѣдилъ тѣсъ слѣчай и война на Гърците да ѡбави на мислилъ, да бы съ тѣй страхъ тамъ задѣлъ. Когато пакъ дошѣлъ въ Македоніа съ войнството, разумѣлъ, чи Имперѣтора на него съ полковѣ иди, той ѣ тѣтакси своето намѣрѣніе премѣнилъ и съ Георгіа тѣтора (былъ ѣ Тѣторъ на дѣцѣта Симеѣна Цѣра) тѣино ѣ ѡ правилъ нѣкого Монаха Калокѣра съ писаніе до Имперѣтора, коѣто ѣ въ себеси тѣсъ рѣчи содер- жѣвало: Болгарите съ Гърците миръ же- лѣатъ. И аѣко са на Гърците соизволи съ бракъ да го подтвърдѣтъ. Катѣ пріѣ пис- мѣто Имперѣтора ѣ тѣтакси прѣтилъ да свѣршили, Феодѣра на прошѣніето изво- лила, и тѣтакси прѣтили Феодѣра въхва- да